

‘പ്രബോധനം മുജീബി’ന്റെ രണ്ടാം നൂണ

ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയും പ്രബോധനം പോലുള്ള അതിന്റെ ജീവകളും, മുജാഹിദു പ്രസ്ഥാനത്തിനെതിരെ നൂണകളെഴുതുന്നതിന്റെ രേഖയാണ് നാം കഴിഞ്ഞ ലേഖനത്തിൽ വായിച്ചത്. ശരിയായ ആദർശമില്ലെങ്കിൽ വിമർശകരോടുള്ള സമീപനത്തിലും തത്വദീക്ഷയുണ്ടാകില്ല. ജമാഅത്തുകാരിൽ നാം കാണുന്നത് ആ തത്വദീക്ഷയില്ലായ്മയാണ്.

ചങ്ങരംകുളത്തു നടന്ന മുജാഹിദ് സംസ്ഥാന സമ്മേളനത്തിൽ ജമാഅത്തിന്റെ ഇബാദത്ത് കാഴ്ചപ്പാട് ആരും തന്നെ ചർച്ച ചെയ്തില്ല എന്ന പച്ച കള്ളം എഴുതിവിട്ട പ്രബോധനം മുജീബ്, അതോടൊപ്പം തന്നെ മറ്റൊരു ഭീമാകാരമായ നൂണ കൂടി എഴുതി വിടുന്നുണ്ട്. ആ ഭാഗം വായിക്കുക:

രണ്ടു മുജാഹിദ് സംഘടനകളും നാലു ദിവസം വീതം രാപ്പകൽ അനേകമനേകം സെഷനുകളുമായി ഗംഭീര സംസ്ഥാന സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തിയപ്പോൾ ചങ്ങരംകുളത്തും പനമരത്തും. ഏതെങ്കിലുമൊരു സെഷനിൽ ഇബാദത്ത് ചർച്ചാ വിഷയമാക്കാതിരുന്നതെന്തേ? ജമാഅത്തിനോടുള്ള അനുഭാവം കൊണ്ടായിരുന്നോ? അല്ലെങ്കിൽ ഇബാദത്തിന്റെ വിവക്ഷ ആരാധന മാത്രമാണെന്ന് ജമാഅത്ത് സമ്മതിച്ചുതുകൊണ്ടോ? അല്ലെന്ന് വ്യക്തം. പിന്നെയോ, ലോകമുസ്ലീം പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരാൾപോലും സയ്യിദ് മൗദുദിയെ തിരുത്താത്ത ഒരു വിഷയത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് പറ്റിയത് അബദ്ധമാണെന്ന് മുജാഹിദ് മാലവിമാർ പരോക്ഷമായി സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആ വിവാദവും അവർ നിശ്ശബ്ദമായി ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

25 പ്രബോധനം
2008 മാർച്ച് 8

ഇബാദത്ത് വീക്ഷണത്തിൽ ലോക മുസ്ലീം പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരാൾ പോലും സയ്യിദ് മൗദുദിയെ തിരുത്തിയിട്ടില്ലത്രെ!!! എങ്ങനെയാണ് ഇക്കൂട്ടർക്ക് മാനുതക്കു നിരക്കാത്ത ഇത്തരം കളവുകൾ എഴുതാൻ കഴിയുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പണ്ടു മുതൽ ഇക്കൂട്ടർ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒന്നാണ്, കേരളത്തിൽ മുജാഹിദുകൾ മാത്രമാണ് ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയെ വിമർശിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ന് അറബിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒട്ടനവധി പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയും, ഇന്റർ നെറ്റ് സംവിധാനത്തിലൂടെയും ലോകത്തുള്ള പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇവ്വിഷയകമായ കാഴ്ചപ്പാട് മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്ക് പ്രയാസമില്ല. ഈയൊരു ഘട്ടത്തിലാണ്, ഇവർ ഇതുപോലുള്ള പച്ച കളവുകളുമായി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നത്. ചിലതു സൂചിപ്പിക്കാൻ മാത്രം ഇതേ പ്രബോധനത്തിലെ മുജീബിന്റെ വരികൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ:

ഖുർആനിലെ ഇബാദത്ത് എന്ന സംജ്ഞക്ക് സാങ്കേതികമായി ആരാധന എന്നു മാത്രമേ അർത്ഥമുള്ളൂ എന്നും അനുസരണം, അടിമത്തം എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾകൂടി മൗദുദിയും ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയും കൽപിച്ചു നൽകിയത് പരമാബദ്ധവുമാണെന്നുമായിരുന്നു ഒരു മുഖ്യ വിമർശനം. അക്കാര്യം അവർ ധാരാളം എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. എട്ടു പതിറ്റാണ്ടോളം ജീവിച്ച ഒരു പ്രമുഖ സലഫി പണ്ഡിതൻ 'ഇബാദത്തിൽ' മൗദുദിയുടെ 'പിഴവുകൾ' മലയാളികളെ മാത്രമല്ല അറബികളെക്കൂടി ബോധവൽക്കരിക്കാൻ മിക്കവാറും ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ വിനിയോഗിച്ചു. അതിനായി ഒരു മാസിക തന്നെ നടത്തി. ധാരാളം ലഘുലേഖകൾ ഇറക്കി. അനുയായികൾ മിമ്പുകളിലടക്കം അതേറ്റു പറഞ്ഞു. ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയിലെ പണ്ഡിതന്മാർ ഇബാദത്ത് വിഷയത്തിൽ പ്രാമാണികമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പുറത്തിറക്കി. ഇന്നോ?

ഇന്ന് ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയിലെ പണ്ഡിതന്മാർ പുറത്തിറക്കിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ അബദ്ധങ്ങൾ ഓരോന്നായി മുജാഹിദുകൾ ജനങ്ങളെ ബോധവൽക്കരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുജീബ് തന്നെ ഇതേ പ്രബോധനത്തിലൂടെ ഒരു പ്രമുഖ സലഫി പണ്ഡിതനെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചില്ലെ, അദ്ദേഹം കഷ്ടപ്പെട്ടത് കാരണമായി ഇന്ത്യക്ക് അകത്തും പുറത്തുമുള്ള, പടച്ചവനെ പേടിയുള്ള പണ്ഡിതന്മാർക്ക് ജമാഅത്തിന്റെ ഇബാദത്തിലെ കാഴ്ചപ്പാടിലുള്ള അപകടം ബോധ്യപ്പെട്ടു. അതു കൊണ്ടാണ് ലോകപ്രശസ്ത പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്ന ശൈഖ് അബൂൽ ഹസൻ അലി ഹസൻ

നദ്വി(റ), ശൈഖ് നാസിറുദ്ദീൻ അൽബാനി(റ) തുടങ്ങിയവർ മൗദുദിയുടെ ആശയങ്ങളെ വിമർശിച്ചെഴുതിയത്.

കേരളക്കരയിൽ, സുന്നികൾ എന്നവകാശപ്പെടുന്ന സമസ്തക്കാരും, മൗദുദീ സാഹിബ് ജന്മം കൊടുത്ത ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയും, ഇസ്ലാഹീ പ്രസ്ഥാനമായ കേരളാ നദ്വത്തുൽ മുജാഹിദീനും ഇബാദത്തിന് വ്യത്യസ്തമായ വിശദീകരണങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകുന്നുണ്ട്. ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്ന വിശുദ്ധ കലിമത്തിനെ വിശദീകരിക്കുന്നിടത്ത് മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

ഈ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളെ വിവരിച്ചു കൊണ്ട് മഹാനായ ഉമർ മൗലവി (റ) സൗദീ അറേബ്യയിലെ ഗ്രാന്റ് മുഹ്മതീയായിരുന്ന ശൈഖ് അബ്ദുൽ അസീസ് ഇബ്നു ബാസ് (റ) അവർകൾക്ക് കുറിപ്പ് അയച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

ആ കുറിപ്പിന് ശൈഖ് അവർകളുടെ പ്രതികരണം എന്തായിരുവെന്ന് ഉമർ മൗലവിയുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പിൽ നിന്നും വായിക്കുക. ലോകമുസ്ലിം പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരാൾ പോലും സയ്യിദ് മൗദുദിയെ തിരുത്തിയിട്ടില്ല എന്ന പ്രബോധനം മുജീബിന്റെ ഒരേ ലേഖനത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ നൂണ മനസ്സിലാക്കാൻ അത് ഉപകരിക്കും.

സമാദരണീയനും ലോകപ്രശസ്തനുമായ പണ്ഡിത കേസരി ഇബ്നുബാസിന്റെ മുന്തിലിൽ ഒരു മറുപടിക്കായി ഈ പ്രശ്നം ഉന്നയിച്ചു കൊണ്ട് 1977 - മുതൽ ഞാൻ കാത്തു നിന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീണ്ട മൗനം എനിക്കെതിരിലുള്ള ആയുധമാക്കി പലരും ഉപയോഗിച്ചു. സഹനത്തോടെ, പ്രതീക്ഷയോടെ ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം ഏറ്റവും ഉന്നതവും ഉദാത്തവുമായ നിലയിൽ മൗനം ലേജിച്ചു. 88-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് അൽപ്പം കഴിഞ്ഞാണ് ദുബൈയിൽ വെച്ച് ഞാൻ അറിഞ്ഞത്. തന്റെ ലോക പ്രശസ്തമായ മജ്മൂഉൽ ഫത്താവ (മതവിധികളുടെ സമാഹാരം) രണ്ടാം വാല്യത്തിൽ ഒന്നാം നമ്പ്ര് ആയി എന്റെ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടി ചേർത്തുകൊണ്ട് അത് പ്രസിദ്ധീകൃതമായത്.

അറബി നാടുകളിലെ പ്രചരണാർത്ഥം ഞാൻ തയ്യാറാക്കിയ “ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു ഹുവിന്റെ സാരം” എന്ന ചെറുഗ്രന്ഥം പണ്ഡിതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്കായി എത്താവുന്നിടത്തെല്ലാം എത്തിച്ചിരുന്നു. അത് വായിച്ചവരിൽ പലരും നേരിൽ കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ വാദങ്ങളോട് സന്തോഷപൂർവ്വം യോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തി. എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുബാസിന്റെ ഫത്വാ ഗ്രന്ഥം കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടും രണ്ടു മുന്ന് വർഷം അത് പരസ്യം ചെയ്യാൻ ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ചില്ല. വലിയവരുടെ പുറത്ത് ചാരി വമ്പ് നടക്കണമെന്നുള്ള അതിമോഹം ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടു തന്നെ.

എന്നാൽ ഉത്തർ പ്രദേശിലെ ബീഗംപൂരിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ‘അൽഫലാഹ്’ എന്ന പ്രസിദ്ധ ഉറുദു മാസികയിൽ എന്റെ ‘മഅനാലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു’ എന്ന പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് മൗലാനാ നിയാസ് അഹ്മദ് തയ്യിബ് മദനി നടത്തിയ പഠനാർഹമായ നിരൂപണം വന്നപ്പോൾ ഞാൻ അത് പരസഹായത്താൽ വായിച്ചു കേട്ടു. അത് പരിഭാഷ ചെയ്തു സൽസബീലിൽ പരസ്യം ചെയ്യാൻ എന്റെ സുഹൃത്ത് എ.എ.ഹമീദ് എന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. മൗലാനാ നിയാസ് സാഹിബ് ആ നിരൂപണത്തിൽ എന്റെ വാദമുഖങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും ശൈഖ് ഇബ്നുബാസ് അതേക്കുറിച്ച് അനുകൂലമായ ഫത്വ പുറപ്പെടുവിച്ച കാര്യം എടുത്ത് പറയുകയും ചെയ്തു. മൗലാനയുടെ നിരൂപണം വായിച്ച പലരും എനിക്ക് കത്തയച്ചു. എന്റെ കൃതി ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആവശ്യപ്പെട്ടവരെല്ലാം പണ്ഡിതരായതിനാൽ ഓരോരുത്തർക്കും പത്ത് കോപ്പി വീതം ഞാൻ അയച്ചു കൊടുത്തു. ഇബ്നുബാസിന്റെ ഫത്വ അറബിമൂലത്തോടുകൂടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന് സഹകാരികൾ പലരും എന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. സദുദ്ദേശപരമായി സമ്മർദ്ദനത്തിന് ഞാൻ വഴങ്ങി. 92 ഓക്ടോബർലക്കം സൽസബീലിൽ അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

മൗദുദിസം ഇസ്ലാമിന് അന്യമായ തിരുത്തൽവാദവും തീവ്രവാദവുമാണെന്ന് ഇന്ത്യ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലും അറബിനാടുകളിലുമുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനുള്ള പശ്ചാത്തലം ഒരുക്കുന്നതിൽ എളിയവനായ എനിക്കും ഒരു പങ്കുവഹിക്കാൻ അല്ലാഹു അവസരം നൽകി. അല്ലാഹുവിന് സർവ്വ സ്തുതിയും! സമയം അതിക്രമിച്ചെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മഹാപണ്ഡിതനും ചിന്തകനുംസർവ്വാംഗീകാരത്തിൽ

പ്രശസ്തനുമായ ശൈഖ് ഇബ്നുബാസിന്റെ ഫത്വ അവർക്ക് ഒരുവഴിവിളക്കുകയുമെങ്കിൽ.....? അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

ഫത്വയുടെ സംക്ഷിപ്ത തർജമ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

“ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു എന്ന പരിശുദ്ധ വചനത്തിന് മൂന്നു കക്ഷികൾ വ്യത്യസ്തമായ അർത്ഥങ്ങൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ പ്രിയസഹോദരൻ ശൈഖ് ഉമർ അഹ്മദ് മലൈബാരി തയ്യാറാക്കിയ ചെറുകൃതി എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. അത് ഞാൻ മനസ്സിലുറുത്തി ചിന്തിച്ചു. താഴെ പറയുന്നവയാണ് ആ വ്യത്യസ്ത അർത്ഥങ്ങൾ.

1. ആരാധിക്കപ്പെടാൻ അർഹൻ അല്ലാഹു അല്ലാതെയില്ല.
2. അനുസരിക്കപ്പെടാൻ അർഹൻ അല്ലാഹു അല്ലാതെയില്ല.
3. രക്ഷകർത്താവ് അല്ലാഹു അല്ലാതെയില്ല.

ഇതിൽ വിശുദ്ധ വചനത്തിന് നൽകേണ്ട സത്യമായ അർത്ഥം ഒന്നാമത്തേത് മാത്രമാകുന്നു. ലേഖകൻ അത് നല്ല വണ്ണം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അനേകം സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

“നിന്നെമാത്രം ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു. നിന്നോട് മാത്രം ഞങ്ങൾ സഹായം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഫാതിഹ)

“അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുത്. എന്ന് നിന്റെ റബ്ബ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഇസ്രാഅ്-23)

“ജിന്നിയേയും മനുഷ്യരേയും എന്നെമാത്രം ആരാധിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയല്ലാതെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല”. (ദാരിയാത്ത് - 56)

അതായത്, എന്നെ മാത്രം ആരാധിക്കണം. മറ്റാരേയും ആരാധിക്കരുത്. ആ നിലക്ക് മാത്രമാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്നെ ആരാധിക്കൽ അവരുടെ ഏക രക്ഷാമാർഗ്ഗവും കടമയുമാണ്. എനിക്ക് മാത്രമാണ് അതിനുള്ള അവകാശം എന്ന് സാരം.

ഇദ്ദീഷകമായി ധാരാളം വചനങ്ങൾ ഖുർആനിലുണ്ട്. ബഹുദൈവാരാധകർ ഈ വചനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ അത് നിഷേധിക്കുകയും അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ സീകരിച്ചുവന്ന ബിംബാരാധനയെ ഈ വചനം നിഷേധിക്കുകയാണെന്നവർ മനസ്സിലാക്കി. വിഗ്രഹങ്ങളെ ഇലാഹാക്കുന്നതിനെ ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു’ എന്ന വാക്യം എതിർക്കുന്നുവെന്ന് അവർ ശരിക്കും ഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് ആ സമൂഹം കലിമ ചൊല്ലാൻ വിമുഖത കാണിച്ചത്.

“അവരിൽ നിന്നും ഒരു താക്കിതുകാരൻ അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ അവർ അത്ഭുതം പ്രകടിപ്പിച്ചു പെരും കള്ളനായ ആഭിചാരകനാണ് ഇവൻ! ഇലാഹുകളെയെല്ലാം അവൻ ഒറ്റ ഇലാഹാക്കുകയോ?! ഇത് വലിയ അത്ഭുത കാര്യം തന്നെ! എന്ന് സത്യനിഷേധികൾ പറയുകയും ചെയ്തു” (സവാദ് 4,5)

‘ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു’ എന്ന് അവരോട് പറയുമ്പോൾ അവർ അഹങ്കാരം നടിക്കുകയും ഒരു ഭ്രാന്തനായ കവിക്ക് വേണ്ടി നമ്മുടെ ഇലാഹുകളെ നാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരാകണമോ എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നവരായിത്തീർന്നു. (സവാഹ്ഫാത്ത് 25,36)

ഇതുപോലുള്ള അനേകം ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശുദ്ധ വചനം ബഹു ദൈവാരാധനയെ എതിർക്കുകയും ആരാധന അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാക്കി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് മുശ്ശികുകൾ മനസ്സിലാക്കി എന്ന് തെളിയുന്നു. അതിനാൽ അവരിൽ നിന്നും ചിലർ മുസ്ലിംകളായിത്തീർന്നപ്പോൾ ബഹുദൈവാരാധന പാടെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരാധിക്കപ്പെടാൻ അർഹൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. വേറെ ആരുമില്ല എന്നാണ് വിശുദ്ധ വചനത്തിന്റെ സാരമെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടാണിത്.

എന്നാൽ അനുസരിക്കപ്പെടാൻ അർഹൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ് വേറെ ആരുമില്ല എന്നോ രക്ഷകർത്താവ് അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഇല്ല എന്നോ അർത്ഥമായിരുന്നവെങ്കിൽ ഈ വചനത്തെ ആ സമൂഹം എതിർക്കുകയില്ലായിരുന്നു. സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും അല്ലാഹു തന്നെയാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവർ അത് തുറന്നു പറയുക പതിവായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ് അനുസരിക്കേണ്ടത് എന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, വിഗ്രഹങ്ങൾ, പ്രവാചകന്മാർ, മലക്കുകൾ, പുണ്യാത്മാക്കൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ള അവരുടെ ദൈവങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നും - അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തങ്ങളെ അടുപ്പിക്കുമെന്നും ജൽപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് ആ 'ദൈവങ്ങളെ' അവർ ആരാധിച്ചത്. ഈ വിഷയം ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു വളരെ തെളിയിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സൂറ:യൂനുസ് 18-ാം ആയത്തും സൂറ:സുമർ മൂന്നാം ആയത്ത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ആരാധിക്കപ്പെടാൻ അർഹൻ അല്ലാഹു അല്ലാതെയില്ല എന്ന അർത്ഥമാണ് ശരി. മറ്റേ രണ്ടർത്ഥവും തെറ്റാണ്. ശൈഖ് ഉമർ പറഞ്ഞത് പരമ സത്യമാകുന്നു" (രത്നചതുരക്കം)

(ഓർമ്മകളുടെ തീരത്ത്, പേ. 162 - 165)

(ഇബ്നു ബാസിന്റെ അറബിയിലുള്ള ഫത്വ വായിക്കാൻ താഴെയുള്ള ലിങ്കിൽ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക)
<http://binbaz.org.sa/mat/8167>

ലോകത്തിലെ പ്രമുഖരായ പണ്ഡിതന്മാരൊക്കെ സയ്യിദ് മുഹമ്മദിനെ തിരുത്തിയിട്ടും, അങ്ങനെ യൊന്നുണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് പച്ചനൂണയെഴുതി ആളുകളെ പററിക്കാൻ പ്രബോധനക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നത്, ഇസ്ലാമിന് രാഷ്ട്രീയ വ്യാഖ്യാനം ചമക്കുന്നതിനിടയിൽ പരലോകത്തെ മറന്നതു കൊണ്ടാണോ; അതല്ല, സലഫികളോടുള്ള അന്ധമായ വെറുപ്പു കൊണ്ടോ?

ഏതായാലും, കടന്നു പോകുന്ന വർഷങ്ങളിലൊക്കെ ആദർശത്തിന്റെ അടിക്കല്ലുകൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിക്ക് നൂണുകളിൽ ജീവിക്കാനേ കഴിയൂ. പ്രബോധനം മുജീബിന്റേത് അവസാനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നൂണുകളിലെ ചിലതു മാത്രമാണ്. ഇവരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ നാം കരുതിയിരിക്കുകയാണ് കരണീയം. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ

യൂസൂഫ് ശരീഫ്